

1918-03-02

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 102 nr. 5a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Skandevæn 6te Str.

2-3-18.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 102 Nr. 5A

Koen Jaakim!

Da er ikke en af dem, hvis Navn
Du har paalagt mig at skaffe til
Kunstmuseen som Agitationens midel
for Grundens Kirken; men
deri tror jeg Ordreningen, blev
mig ved fremgaaende meddelte,
og jeg satte mig da for at se, om
Ogdet var Ordreningen, især da
den spændte mig ikke, kunne
undværlig være. Og deri tror
jeg mig ganske vist, at det var det
men kunne sige, at det var det
Kunstmuseet havde, og det var mig
fort at have for en Fortid,
selv om det ikke er rigtig,
hvad tilmed Kirken er en
- især - hvilket nu er
vil være den kulturelle
værdi - og det er det.

Skandevæn, da oplysningsgangen er den samme.
Der er ingen, der har været i den samme situation.

2-3-18. Skandevæn, da oplysningsgangen er den samme.
Der er ingen, der har været i den samme situation.

Der er ingen, der har været i den samme situation.

hvis, da Karfuldmet sig
vistes. Hvilke mindes, at
du mener, man bør aldrig
bygge en Kirke til det gamle
Museum, men kun til den
for Gud.

Sagen er først den, at
der har været en Dre Menighed
om denne Bygning af Klud.
At Kirkeformen er valgt af
ham en naturlig, forholdes
anden Bygning med en vis
Karakter dansk Kirke
vold vanfødet gængs.
Men en hel anden Sag er jo
denne Bygning's praktiske
Bestemmelser; og her
er der forskellige Meninge.
De kan utvivlsomt grund
vigtigere tæller mange
i blandt sig der alift holdes

jaa, at det skal være en Kirke
af Menighedens Guds tjeneste,
og naturligvis med en rigelig stue
og uforfaldet Grundtvigstænde
som Præst. Hvor den uønskede
hed skal komme fra har man
ikke altid givet sig til tænde, og her
dan man i Tiden's Tid skulde
sikre sig en Forlydende af
Grundtvig's Færd kan det jo
heller ikke være.
Munkel den Betragtning
er vist saa lidt virkelig
i Grundtvig's Aand som muligt.
Hvem ved ogsaa om der
overhaaret eksisterer Grund
vigtigere, i de kommende
Tider!

Anden mening - der blandt
jo ogsaa - at da Menigheden
jo alsteds er at bygge en
Løst Kirke, hvilket kan

ses alene deraf, at Pladsen endvidere
ikke er betrukket, og da den fulvender,
som Th. Laur. H. andr. måder med
at det endvidere at fællesk. Sognekirke
Kirken ^{haves} endvidere der en Tranke-
den eller i det Kvart, de
loqvis eller, alraa ogsaa
falder bort, saa skun den
Kunstal om en Bygning
af god dansk Kirke type,
men ikke om en almindelig
Kirke af Guds tjenest.

Kirkens Museum af Komiteen
har bestemt hovedet at ganske
usimulge, at ved Tilsid-
ning - for hvad at hed om
den - for Fritørens Tid,
hvis Mening var at lave
en Sognekirke, og at
det end var ganske
meningsløst at rejse et
Monument for Grundlovs
som alle de danske Fald
i en helked Kunst her

SKOVGAARDSMUSEET
Mappe 102 I 513

II
Sten II. At vedrøre gaardsbog-
værdi (med bødrel pægt åmstige
ialtsat, det, Værdi) at udelukke noget;
ja - stundt det kun ved den kristne
Meny, her eller den yderste Værdi,
de skæde, eller ellers sigt maadent
Mændsmægt, da maalt man
noget med langt mindre. Da
vedt Kirks' Status for ved ud-
mærket baad skøn og Talemb-
-men at vedt den Mændsmæ-
-mend, da den Kun gæve Gæude-
og, som den Kirks, den kirks
Præd - ja maadst den kirks
Reformator - men det maadst
vedt det maadst en Indvæltind
vedt stulle sig det, saa sahaq
menstros den ender. Men Skjald
en - Fallerpreven, da skæve
Tænkere Profdes, - al det
udtykkes alle - og kan ut noget
udtykkes i den Status.

Gaardsmænd kan man spørge
om det da det udtykkes i Kirks
Kirkebygning - og kan man se
hvor sig - Men her at taget for
paa - men ved indvælt Kirks.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ter, ved sine Sløsser, og ved at
have Kirkeformen, men alle disse
skal være til Guds Tjeneste for en
Forskyndelse af den vordende
Kirke og et Samfund af
for den almindelige Fællesskab
- oppe om det passer - for gode
lige Møder - og der med
komme ind og ud af det.
Fruen Falck ser sig om
til at have den indviede til Kirke
den Brüg - og da der er for alle
voget til Hæder og for,
- men i en Fald er det int
og saa utop i Grundens
Aand. Lad Luth. Knavt kunne
hvordan de skal bringes; men
vi maa have Lov at rejse dem
med Grundens Navn i alle
uden at der der er noget an-
masser eller profaneret.
Th. Laub kunde det er vel
galt, at det for mange -
maakt for de fald - blev
de æsthetiske. De der der skal

have Knavt ud, Praksis, for Fruen
at det er om det. Et par ord om de
æsthetiske Værdier der lader os for
trakte. A. en Statue for vore
maa de alle en Bysked af Aand.
Men der uanset en Bygning
de bygges med omkostet.
Bulmunden, kunde det er
maa blev Thierheden der
afgør om man vil prøve, der
for dem at rejse. En æstetisk
saa skarp om for dem, at man
ikke har forlige sig med dem en
et forvandle Sag, og man for
gode Læbe der det for det
anser, at man vil for Sagens
Skæde lags med Kristel. Sagen
om Bygningens Hver Form
hvis havelles kunde Bysked
den Rejsning. Men det kan have
en alle de derved. —
Om man om Hovedet alle kan
kunne en i Kirken Historie
perमाणens Tændes Name
heller Biste o. f. d. d. d.

Spørgsmaal, Er det en velsig
Kirke, bygges du se dog til
Guds Ord, som man vil dras
Opferede Tablen Kamen for Ausgar,
for Luther, for Bronsøellers
Kring - for af Apostlene
eller - om i den Kaldede Tid -
for vor Tine. Alle Kirker
har jo Helgenmaen, og i gamle
dage bygged man jo dybt,
Kirker ^{og} har for al den Gud
drued uden at spørge om
de var en Soqreueengled
der hængt. hør du.
Men læd nu idl vær med
en Soqreueide - og byg
idl. Ord for at betragte en
netop de Guedtjend. opført Kirke
bygning. Men jeg huder
at det paa, at fae alle
lyghen paa den Kirke
bygning; og i den Tid
for at den nu abralut blev
Gud til alle, hvis vi elendige
Mennesker overbovedt kan

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 1021. 5C

III

ere Klavret var synderig Klavret
Værk.

Hver Gang et stort Værk - eller et
mindre - til Gavn for en Tænk eller
for et prækket Formaal skal sættes i
Værk, kan det altid endeløst Værk
med et faa uetop der skal bringe
som det sædlig gælder om at faa med,
- Altså uetop fordi det altid er med
Lægen - men fordi der er et eller
anden Salving, en Opfordring de
Kunster og en, et eller andet
Særligt punkt der skal bringe
skrive, der skal bringe det
samme for den alle der med
er den uagtet den, men det
er gerne noget sædligt for hver.

Særligt vil Valdemar Perdan
kelleren, fordi han synes at
falst at være et uendeligt Menneske
med en uendelig Bidrag en
privatlig Gaver. At Staten vil
bidrage med en halv Million,
med en anden af 250000
gør ude for en Forsværs
som dog er den Op gaver. Forhøden
nu kan i at den med, endda
han vil den ikke at den tage
et en bidrag, af den med

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og begjæret det tabte, kan man
kun affentlige det om Klindts Værk.
Og da ledet det i de bedste
Byer og saa næst den belæste
Kjæder. Byer og næst mig selv, om
nu og saa vilde Skagllede havde det
til at rejse et saa stort Grundtvig-
Monument, at det skulde stå for
for alle var offentlig, og det blev
Kjæder og om igen. Ja - at Klindts
Statue kunde have sin Plads eller
uden for, hvis man vilde have den
og det, er for mig en stor Sag.
Men jeg mener at i saadant Monu-
ment ikke kunde gaa andre
af Betjening og Lære og -
for det var mig selv i Karakter
og Stillet i Folkets, Men
med den Grundtvig.
Der er det bedste. Er det var
Skagllede saa langt fra Grund-
tvig da end som muligt, er i
denne vanskelige Tid i Folket
der syntes mig mig selv i
Læreren der, Klindts Værk
jæder den alle som et Paar

pa et Raad i Folket, men der
kun for den Byer og næst den
Pappaglene blev det i det af
Sjæld Møller, og en mand, som af
den, at handelen skulde være det,
og en kem i den anden - og den
uden, kan en endelig Klindts Værk
med den Klindts der med den
var en potentent ved det af en
anden. Klindts bygning, med hvilken
han ikke havde læstet paa
Grundtvig men han læstet i den
og Læreren til det bedste. Byer.
Saa paa den kan jeg være det
af den Tænkning at jeg - især
er velkendt. Den Læreren -
hvert taget af Læreren og Læreren
hvert ud af Komitteen, især
byer den, ja det Klindts og Læreren
byer havde det mig selv. -
Men efter den anden kan Folket
af, at jeg skulde være det, og
som alle de mange, der af saa
stort den og det den private.

Belees helighed aldrig vil væn
med, noget Samlingværk.
Og der ind i Gang i smukt af
viall. Kan faa den Færdig
i den Betæning honoresed, og det
er maaned i Beglens og paa
ganske lige guldigt. In saa
paa det store og smukke, at
maang i "Littellens og Mater"
Lærens og Adlydningens og
Oblagellens Tider Kunde se
til paa den egne Munnens og
samlesom noget skönt og
helgdomspædt, og in blev mere
no paa, at skönt du ellus
naturlig, Vi er du med ralle,
at Brand er der, og ^{at} der at fødes
Verket, saa quardt samme
hder du med ralle kj' - og
nu er Verket der, som egner
in - Kan det vakte Taleles
og tale til de slors og hifer =
slaa end, ulv om du maaske
og paa begynder at interesserer
in for dets hder end men end
dets Tanke, saa er der allend

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 102 Nr. 50

IV

den uanstændig. Alt hvad er i
Fællesskab kan man om, selv om
vi ikke kan være helt enige; det kan
vi miste, det opvinder varme
udomkning, det affæder Oplysning
og Interesse og Spørgsmaal og
Svar, - og saa rejser der sig
efter haanden en Fællesskabets
sam menstætte ad andre Veje
den til at rejse; og saa kan vi gaa
over til det andet.

Men ved at vaage over disse
Tilstandspunkter, der er saa
hellige og dyrebare, hindrer
vi det mindelig ^{for andre} (og lukker os ogsaa
selv ind paa. Det er Kunsten
uden i Fællesskabet. Saadan
er det ialfald ofte.

Jeg mener jo ikke, alle skal kunne
se paa saadanne Ting som jeg,
der vil maaske finde mig for
svindig; det kan ogsaa være gæld
Tilværelsen! Men jeg synes
nu, jeg kan gaa med haardt
opmærksom Betænkning under

g'skueet, og isihely bese-mens
det var, og vil ikke - og se Klits
Gummeting, Rides. Løst sig i men
Fædte - ved sig, at sig vil være
glad ved hvem lille Pleen sig har
veet med at haute i den.
Bytuden sig in han blev, fæd
Ad Naam betjeder meget -
Læste sig om, efter de
faktiske Oplysninger, og her
har givet sig, og efter de
Tanker sig her har betragt
sig, at sig selv har haft,
og skueet, de de ryer, de
med fæd Samstillede
Kant med byde betat
gin en Fædbydelede
Mæd om Sagge den
Tilsætning, da gør det
Men him ikke, da haaler sig,
vi er lig, gode Venner.

Et paaleukke Mæd vil vil
been udret af forskelligt Grund og
staude Optraab at bliu skueet
kun maale adskilligt Betædte
kuler paa forhaand vil bliu maad-
gæet. Svad der, car forhaanden
Mæd's Afhaedde vil vil Vædte
han vil maade vil Pladens
Væg - eser vil maate Klut selv
de hel i klar over paa hiltel
Sled af to Rædte beved sig.
Men ikke Komiteen de kan
Jannaag Mæd, den (Ride-
minister Poulsen) vil at forsøge
at faelagge et Forslag om Betæ-
ning af 500000 Kr - men ved
en Forspørgsel paa at betragte
vil han har haaret vil betædte
og sagt at de vil lere vil
den, Frihaand vil vil
det kan haare vil vil
igen. Et bliu alre
korte vil vil vil
Reqsuds vil vil vil

men Falck's egne Medler
kræf der yderligere efter Pape-
Jagis Bestilling der dog er falck's
valgt (om end is ikke altid kan
erkende den handler loyalt med
Falck) at rent, som Valdemar
Rordam at et raadant Rensers
værk skulde kunne rejses ud
en Falck's indsamling alene.
(der er usynlig med mange
mer end et Parhundreder
maaske kendt halve)
der med en Statestribud
ger det laugt letter at Jao
Falck's Tal for det de se
Tauben her for ud. Viskely-
heden y Jostoe, at her blev
et en national Plegt at
trads til hver efter et
Eoue og til Land. Og det
at val blev til en Oplegning
og en stor Satire som for den sidste
leg Mandgrindling der er
- for sig selv at sig - som mange
Jauder ikke er. Men især at

Jao Julen er end for haer (Anges navn i enden
forer med haer) Stadsen (hans) for haer (Stad)
værelsthemmer - hvad Falck er - og hvor den er
Falck er et stort haer (uden) som stemmer
i Falck's to part - som stemmer
for haer (Anges navn i enden)